

Christus als de Verworpene

Weinig dingen behoren ons in deze tegenwoordige tijd meer aan het hart te gaan dan de verwerping van Christus. Want evenzeer als Christus' heerlijkheid in 'de toekomstige eeuw' groot zal zijn, is Hij in 'de tegenwoordige, boze eeuw' de Verworpene.

We vergeten Zijn verwerping maar al te gemakkelijk; iets wat de satan, de god van deze eeuw, graag ziet. Alom probeert de mens het leven op aarde aangenaam en prettig te maken; men probeert maatschappelijke, intellectuele, zedelijke en godsdienstige verbeteringen te bereiken. En dit alles dient uiteindelijk maar één doel: dat wij de Christus, Die niet van deze wereld is, uit het oog verliezen.

Maar het geloof aanschouwt een verworpen Christus en een wereld die onder het oordeel ligt. Het geloof weet dat het huis (de wereld), ook al is het geveegd, opgeruimd en geordend, in werkelijkheid niet van meester en eigenaar is veranderd, ja, dat het daardoor integendeel zelfs des te beter geschikt is voor het doel van de meester, de satan.

Geliefden, het is een ernstige vergissing, wanneer wij menen deze wereld beschaving te moeten bijbrengen en haar te moeten verbeteren voor de Zoon van God!

Bij een bepaalde gelegenheid was David onbezorgd aangaande Gods gedachten over het dragen van de ark. Maar bij een latere gelegenheid had hij er geen besef van wat Gods gedachten waren ten aanzien van de bouw van een huis van ceders ten behoeve van de ark. Hij wilde de Heer een vaste woonplaats geven, en dat in een onrein, onbesneden land! Hij beging hierin dan ook een grote vergissing, omdat hij de reinheid' van Gods heerlijkheid niet onderkende.

Zo gaat het ook met de mensen die de Naam van de Heer Jezus Christus, de Zoon van God, verbinden met de aarde zoals ze nu is en met de koninkrijken van deze tegenwoordige, boze eeuw. Hoe oprecht hun bedoelingen ook mogen zijn, evenals ook Davids bedoelingen dat waren, toch moeten we opnieuw zeggen dat zij ten zeerste dwalen, omdat zij de heiligheid van de heerlijkheid van de Heer niet kennen.

Dit nu is een les die wij met meer nadruk zouden moeten leren. De Zoon van God is immers nu nog een Vreemdeling op aarde. En Hij zoekt geen aardse dingen, maar Hij zoekt een volk uit deze wereld. Immers, we lezen: '... hoe God het eerst de volken heeft bezocht, om uit hen een volk aan te nemen voor Zijn Naam' (Handelingen 15:14); een volk dat nog 'een tijdlang vreemdeling op aarde is met Hem, te midden van alle ijdelheid en eerzucht waardoor de wereld nu voortdurend gekenmerkt wordt.

'U echter bent... een heilig volk, een volk ten eigendom, opdat u de deugden zou verkondigen van Hem, Die u uit de duisternis heeft geroepen tot Zijn wonderbaar licht' (1 Petrus 2:9).

J.G. Bellett